

REGULAMENTUL (UE) NR. 416/2010 AL COMISIEI

din 12 mai 2010

de modificare a anexelor I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, în special articolul 74,

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 enumeră normele interne de competență prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2) din regulament. Anexa II conține lista instanțelor sau autorităților competente din statele membre la care pot fi depuse cererile de încuviințare a executării. Anexa III enumeră instanțele în fața cărora pot fi înaintate căi de atac împotriva hotărârilor de încuviințare a executării.
- (2) Anexele I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 au fost modificate de mai multe ori, ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 280/2009 al Comisiei ⁽²⁾, pentru a actualiza normele interne de competență, lista instanțelor sau autorităților competente și procedurile aplicabile privind căile de atac.

(3) Statele membre au notificat Comisiei modificările suplimentare aduse listelor enumerate la anexele I, II și III. În consecință, este necesar să se publice versiuni consolidate ale listelor care figurează în aceste anexe.

(4) În conformitate cu articolul 4 din Acordul între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ⁽³⁾, Danemarca nu participă la adoptarea modificărilor Regulamentului Bruxelles I, iar aceste modificări nu sunt obligatorii pentru Danemarca și nici nu se aplică în Danemarca.

(5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 44/2001 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I-III la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 se înlocuiesc cu anexele corespunzătoare la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 12 mai 2010.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.⁽²⁾ JO L 93, 7.4.2009, p. 13.⁽³⁾ JO L 299, 16.11.2005, p. 62.

ANEXA I

Norme interne de competență prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2)

- În Belgia: articolele 5-14 din Legea din 16 iulie 2004 privind dreptul internațional privat;
- în Bulgaria: articolul 4 alineatele (1) și (2) din Codul de drept internațional privat;
- în Republica Cehă: articolul 86 din Actul nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă (*občanský soudní řád*) modificat;
- în Germania: articolul 23 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*);
- în Estonia: articolul 86 din Codul de procedură civilă (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*);
- în Grecia: articolul 40 din Codul de procedură civilă (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*);
- în Franța: articolele 14 și 15 din Codul civil (*Code civil*);
- în Irlanda: normele care asigură întemeierea competenței judiciare pe actul de sesizare a instanței care a fost comunicat pârâtului pe parcursul șederii sale temporare în Irlanda;
- în Italia: articolele 3 și 4 din Legea 218 din 31 mai 1995;
- în Cipru: secțiunea 21 alineatul (2) din Legea nr. 14 din 1960 privind instanțele de judecată, modificată;
- în Letonia: secțiunea 27 și secțiunea 28 alineatele (3), (5), (6) și (9) din Legea privind procedura civilă (*Civilprocesa likums*);
- în Lituania: articolul 31 din Codul de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*);
- în Luxemburg: articolele 14 și 15 din Codul civil (*Code civil*);
- în Ungaria: articolul 57 din Decretul lege nr. 13 din 1979 privind dreptul internațional privat (*a nemzetközi magán-jogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*);
- în Malta: articolele 742, 743 și 744 din Codul de organizare și procedură civilă – capitolul 12 (*Kodiċi ta' Organizazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*) și articolul 549 din Codul comercial – capitolul 13 (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*);
- în Austria: articolul 99 din Legea privind competența judiciară (*Jurisdiktionsnorm*);
- în Polonia: articolul 1103 alineatul (4) din Codul de procedură civilă (*Kodeksu postępowania cywilnego*);
- în Portugalia: articolul 65 alineatul (1a) din Codul de procedură civilă (*Código de Processo Civil*), în măsura în care acesta poate include regulile de competență extraordinară, precum cele care stabilesc competența instanțelor de la locul unde se află sucursala, agenția sau un alt sediu [dacă este situat(ă) în Portugalia], în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva administrației centrale (dacă este situată în străinătate) și articolul 10 din Codul de procedură pentru dreptul muncii (*Código de Processo do Trabalho*), în măsura în care poate include reguli de competență extraordinară, precum cele care stabilesc competența instanțelor judecătorești de la domiciliul pârâtului, în acțiunile introduse de angajat împotriva angajatorului, care au ca obiect contractele individuale de muncă;
- în România: articolele 148-157 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat;
- în Slovenia: articolul 48 alineatul (2) din Legea privind dreptul internațional privat și procedura aferentă acestuia (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*), coroborat cu articolul 47 alineatul (2) din Legea privind procedura civilă (*Zakon o pravdnem postopku*), și articolul 58 din Legea privind dreptul internațional privat și procedura aferentă acestuia (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*), coroborat cu articolul 59 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o pravdnem postopku*);

-
- în Slovacia: articolele 37-37e din Legea nr. 97/1963 privind dreptul internațional privat și normele de procedură aferente;
 - în Finlanda: secțiunea 10 articolul 18 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Codul de Procedură Judiciară (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*);
 - în Suedia: secțiunea 10 articolul 3 alineatul (1) prima teză din Codul de Procedură Judiciară (*rättegångsbalken*);
 - în Regatul Unit, norme care permit stabilirea competenței judiciare în temeiul:
 - (a) actului de sesizare a instanței notificat sau comunicat pârâtului care se găsește temporar în Regatul Unit; sau
 - (b) existenței, în Regatul Unit, a bunurilor aparținând pârâtului; sau
 - (c) luării în posesie de către pârât a unor proprietăți de pe teritoriul Regatului Unit.
-

ANEXA II

Instanțele sau autoritățile competente la care poate fi depusă cererea menționată la articolul 39 sunt următoarele:

- în Belgia: „tribunal de première instance” sau „rechtbank van eerste aanleg” sau „erstinstanzliches Gericht”;
- în Bulgaria: „окръжния съд”;
- în Republica Cehă: „okresní soud” sau „soudní exekutor”;
- în Germania:
 - (a) președintele unei camere a „Landgericht”;
 - (b) un notar, în cadrul unei proceduri de constatare a calității de titlu executoriu a unui act autentic;
- în Estonia: „maakohus” (instanța teritorială);
- în Grecia: „Μονομελές Πρωτοδικείο”;
- în Spania: „Juzgado de Primera Instancia”;
- în Franța:
 - (a) „greffier en chef du tribunal de grande instance”;
 - (b) „président de la chambre départementale des notaires” în cazul unei cereri de constatare a calității de titlu executoriu a unui act notarial autentic;
- în Irlanda: „High Court”;
- în Italia: „corte d'appello”;
- în Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο” sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Οικογενειακό Δικαστήριο”;
- în Letonia: „rajona (pilsētas) tiesa”;
- în Lituania: „Lietuvos apeliacinis teismas”;
- în Luxemburg: președintele „tribunal d'arrondissement”;
- în Ungaria: „megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság” și, în Budapesta, „Budai Központi Kerületi Bíróság”;
- în Malta: „Prim' Awla tal-Qorti Ċivili” sau „Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha” sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Reġistratur tal-Qorti” la sesizarea „Ministru responsabbli għall-Ġustizzja”;
- în Țările de Jos: „voorzieningenrechter van de rechtbank”;
- în Austria: „Bezirksgericht”;
- în Polonia: „sąd okręgowy”;
- în Portugalia: „Tribunal de Comarca”;
- în România: „Tribunal”;
- în Slovenia: „okrožno sodišče”;

- în Slovacia: „okresný súd”;
 - în Finlanda: „käräjäoikeus/tingsrätt”;
 - în Suedia: „Svea hovrätt”;
 - în Regatul Unit:
 - (a) în Anglia și Țara Galilor, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrate’s Court” sesizată de Secretary of State;
 - (b) în Scoția, „Court of Session” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Sheriff Court” sesizată de Scottish Ministers;
 - (c) în Irlanda de Nord, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrates’ Court” sesizată de Secretary of State;
 - (d) în Gibraltar, „Supreme Court of Gibraltar” sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, „Magistrates’ Court” sesizată de Attorney General din Gibraltar.
-

ANEXA III

Instanțele judecătorești înaintea cărora pot fi introduse căile de atac prevăzute la articolul 43 alineatul (2) sunt următoarele:

— în Belgia:

(a) în cazul căii de atac introduse de pârât, „tribunal de première instance” sau „rechtbank van eerste aanleg” sau „erstinstanzliche Gericht”;

(b) în cazul căii de atac introduse de reclamant: „Cour d’appel” sau „hof van beroep”;

— în Bulgaria: „Апелативен съд — София”;

— în Republica Cehă: curtea de apel prin intermediul instanței teritoriale;

— în Germania: „Oberlandesgericht”;

— în Estonia: „ringkonnakohus”;

— în Grecia: „Εφετείο”;

— în Spania: „Juzgado de Primera Instancia”, care a pronunțat hotărârea contestată; „Audiencia Provincial” se pronunță asupra căii de atac;

— în Franța:

(a) „cour d’appel” în cazul hotărârilor prin care este admisă cererea;

(b) președintele unui „tribunal de grande instance”, pentru hotărârile de respingere a cererii;

— în Irlanda: „High Court”;

— în Islanda: „heradsdomur”;

— în Italia: „corte d’appello”;

— în Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο” sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Οικογενειακό Δικαστήριο”;

— în Letonia: „Apgabaltiesa” prin intermediul „rajona (pilsētas) tiesa”;

— în Lituania: „Lietuvos apeliacinis teismas”;

— în Luxemburg: „Cour supérieure de Justice”, numai în privința căilor de atac în materie civilă;

— în Ungaria: instanța locală situată în jurisdicția instanței superioare (la Budapesta, instanța centrală teritorială din Buda); asupra căii de atac se pronunță instanța teritorială (la Budapesta, instanța supremă);

— în Malta: „Qorti ta’ l-Appell” în conformitate cu procedura stabilită pentru căile de atac în „Kodiċi ta’ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili” – Kap.12 sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, prin „ċitazzjoni” în fața „Prim’ Awla tal-Qorti iċili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta’ Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha”;

— în Țările de Jos: „rechtbank”;

— în Austria: „Landesgericht” prin intermediul „Bezirksgericht”;

— în Polonia: „sąd apelacyjny” prin intermediul „sąd okręgowy”;

— în Portugalia: „Tribunal da Relação” este instanța competentă. Căile de atac se introduc, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale în vigoare, prin intermediul unei cereri înaintate instanței care a pronunțat hotărârea contestată;

— în România: „Curte de Apel”;

— în Slovenia: „okrožno sodišče”;

- în Slovacia, curtea de apel prin intermediul curții teritoriale a cărei hotărâre este atacată;
 - în Finlanda: „hovioikeus/hovrätt”;
 - în Suedia: „Svea hovrätt”;
 - în Regatul Unit:
 - (a) în Anglia și Țara Galilor, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrates’ Court”;
 - (b) în Scoția, „Court of Session” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Sheriff Court”;
 - (c) în Irlanda de Nord, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrates’ Court”;
 - (d) în Gibraltar, „Supreme Court of Gibraltar” sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, „Magistrates’ Court”.
-